

164. การจัดการน้ำที่เหมาะสมในการผลิตสับปะรดตราดสีทอง และปัตตาเวียในภาคตะวันออก 2

ชมพู จันท์ ภิรมย์ ชุนจันทิก ศิริพร วรกุลดำรงชัย

บทคัดย่อ

การศึกษาการจัดการน้ำที่เหมาะสมในการผลิตสับปะรดตราดสีทองและปัตตาเวียในภาคตะวันออก มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความถี่ในการให้น้ำ และปริมาณน้ำที่เหมาะสมสำหรับการเพิ่มปริมาณและคุณภาพผลผลิตของสับปะรด ดำเนินการที่ศูนย์วิจัยพืชสวนจันทบุรี ระหว่างเดือนตุลาคม 2548 ถึง เดือนกันยายน 2551 พบว่าในปี 2549/2550 ต้นสับปะรดที่ให้น้ำและไม่ให้น้ำมีการเจริญเติบโตทางลำต้นไม่แตกต่างกันทางสถิติ เนื่องจากมีการกระจายตัวและปริมาณน้ำฝนมาก และมีปริมาณผลผลิต/ไร่เฉลี่ย 7,556.68 และ 6,331.88 กก./ไร่ ในพื้นที่ปัตตาเวียและตราดสีทองตามลำดับ และในปี 2550/2551 สับปะรดมีการเจริญเติบโตทางลำต้นในช่วงฤดูแล้ง ต้นสับปะรดที่มีการให้น้ำมีขนาดใบ (ความกว้างและความยาว) น้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งใบมากกว่าต้นที่ไม่ให้น้ำ และพบว่าต้นสับปะรดที่ให้น้ำมีปริมาณผลผลิต/ไร่ มากกว่าต้นที่ไม่ให้น้ำ แต่ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ มีค่าเฉลี่ย 9,118.50 และ 6,172.03 กก. นอกจากนี้ยังพบว่าคุณภาพผลผลิตทั้งภายนอกและภายในไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ยกเว้นปี 2549/2550 สับปะรดพันธุ์ตราดสีทองที่ให้น้ำมีสัดส่วนปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ทั้งหมด/ปริมาณกรดมากกว่าที่ไม่ให้น้ำ และปี 2550/2551 พันธุ์ปัตตาเวียที่ให้น้ำมีน้ำหนักผลและความยาวผลมากกว่าที่ไม่ให้น้ำ แต่มีความยาวจุกน้อยกว่า

การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

สามารถนำไปถ่ายทอดในพื้นที่ปลูกสับปะรดที่มีช่วงแล้งยาวนาน หรือมีปริมาณน้ำฝนน้อยโดยให้มีการจัดการน้ำสับปะรด ปริมาณน้ำที่ให้คือ 100% ของความต้องการน้ำของสับปะรด จะทำให้ได้ปริมาณผลผลิต/ไร่สูงเฉลี่ยประมาณ 9 ตัน ในพื้นที่ปัตตาเวียและ 6 ตันในพื้นที่ตราดสีทอง และสับปะรดที่มีการจัดการน้ำและดูแลเป็นอย่างดี จะสามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ 2-3 ปี โดยที่มีปริมาณผลผลิต/ไร่ ไม่ลดต่ำลงจากปีแรก และคุณภาพของสับปะรดเป็นไปตามที่ตลาดต้องการ